

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 68

Phẩm 39: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 9)

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài được ánh sáng của đại trí soi mở tâm, tư duy quán sát thấy tánh của các pháp, được môn Đà-la-ni biết rõ tất cả âm thanh, được môn Đà-la-ni thọ trì tất cả pháp luân, được sức đại Bi làm chỗ quy y cho tất cả chúng sinh, được môn ánh sáng quán sát nghĩa lý của tất cả pháp, được nguyện thanh tịnh sung mãn pháp giới, được Trí quang minh chiếu khắp tất cả pháp mười phương, được sức tự tại trang nghiêm khắp tất cả thế giới, được nguyện viên mãn phát khởi khắp tất cả hạnh Bồ-tát. Thiện Tài đi dần đến thành Bảo trang nghiêm, nước Hiểm nạn tìm nữ nhân Bà-tu-mật-đa khắp mọi nơi.

Trong thành có người chẳng biết công đức trí tuệ của cô gái ấy, nên nghĩ: “Đồng tử này thân căn tịch tĩnh, trí tuệ sáng suốt, chẳng mê chẳng loạn, nhìn kỹ một tâm không lười mỏi, không chấp trước, mắt nhìn chẳng nháy, tâm không tán động, sâu rộng như biển lớn. Người như vậy chẳng nên đối với cô gái Bà-tu-mật-đa có tâm tham ái, có tâm điên đảo, sinh tưởng là sạch, sinh tưởng ham muốn, chẳng nên bị nữ sắc cám dỗ.

Đồng tử này chẳng làm hạnh ma, chẳng nhập cảnh ma, chẳng chìm nơi nước bùn ái dục, chẳng bị ma trói, chẳng nên làm, chẳng thể làm. Vậy có ý gì mà tìm cô gái ấy?

Có người đã biết công đức trí tuệ của cô gái này bèn bảo Thiện Tài:

–Lành thay! Lành thay! Thiện nam! Chỉ ông mới có thể tìm cô gái Bà-tu-mật-đa. Ông đã được lợi lành rộng lớn.

Thiện nam! Ông nên quyết định cầu quả vị Phật, quyết định vì chúng sinh làm chỗ nương tựa, quyết định muốn nhổ mũi tên độc tham ái cho tất cả chúng sinh, quyết định muốn phá trừ những ý tưởng cho là sạch sẽ đối với nữ sắc của tất cả chúng sinh.

Này thiện nam! Bà-tu-mật-đa hiện ở nơi nhà của cô tại chợ Bắc trong thành này.

Đồng tử Thiện Tài vui mừng hơn hở tìm đến cổng nhà Bà-tu-mật-đa, thấy nhà này rộng rãi, đẹp đẽ, trang nghiêm, tường báu, cây báu, hào báu, mỗi mỗi bao quanh mười lớp. Trong hào báu đầy nước thơm, cát vàng trải đầy, những hoa báu cõi trời hoa sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng đua nở trên mặt nước.

Cung điện lầu gác phân bố khắp nơi, cửa nẻo thành hàng đối nhau, đều treo lạc, treo lưới, treo phướn, treo cờ. Vô lượng châu báu lạ dùng để nghiêm sức. Đất bằng lưu ly xen lẫn những châu báu, xông trầm thủy, thoa chiên-đàn, treo những linh báu, gió rung trời nhạc, rải những thiên hoa trải khắp mặt đất. Những sự trang nghiêm tráng lệ không thể tả hết.

Những kho tàng châu báu đến số trăm ngàn. Mười khu vườn lớn rất mực trang nghiêm.

Thiện Tài thấy cô Bà-tu-mật-đa dung mạo đoan nghiêm, sắc tướng viên mãn. Da màu chân kim, tóc và mắt màu xanh biếc, chẳng cao chẳng thấp, chẳng thô chẳng tế, tất cả hàng nhân thiên nơi cõi Dục không ai sánh bằng. Tiếng nói êm dịu hơn trời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phạm thế, mọi âm thanh sai biệt của tất cả chúng sinh đều đầy đủ, thấu rõ chữ nghĩa, khéo luận đàm, được trí như huyễn vào môn phương tiện.

Trên thân của nữ nhân này trang sức với những chuỗi ngọc báu và những đồ trang nghiêm, đầu đội mào như ý bảo châu.

Lại có vô lượng quyến thuộc vây quanh, đều đồng thiện căn, đều cùng hạnh nguyện, phước đức vô tận.

Khi ấy, cô Bà-tu-mật-đa, từ trên thân phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp cả nhà, tất cả cung điện.

Người được ánh sáng này chiếu đến thì thân được mát mẻ.

Đồng tử Thiện Tài đến trước Bà-tu-mật-đa, đảnh lễ nơi chân, chấp tay đứng thẳng thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề mà chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho tôi.

Bà-tu-mật-đa nói:

–Này thiện nam! Ta được môn giải thoát của Bồ-tát tên là Ly tham dục tế, tùy chỗ ưa thích của chúng sinh mà hiện thân.

Nếu chư Thiên thấy ta, thì ta là Thiên nữ xinh đẹp sáng chói. Như vậy cho đến nhân hay phi nhân thấy ta, thì ta là nữ nhân hay nữ phi nhân.

Nếu có người vì tâm dục đến tìm ta, gặp ta thuyết pháp, họ nghe pháp rồi thì hết tham dục, được cảnh giới Tam-muội không chấp trước của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh vừa thấy ta thì lia tham dục, đạt được Tam-muội Hoan hỷ của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh cùng ta nói chuyện trong chốc lát, thì lia tham dục đạt được Tam-muội âm thanh vô ngại của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh cầm tay ta trong chốc lát thì lia tham dục, đạt được Tam-muội Đến khắp tất cả cõi Phật của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh ngồi lên chỗ ngồi của ta trong chốc lát, thì lia tham dục, đạt được Tam-muội giải thoát ánh sáng của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh nhìn ta trong chốc lát, thì lia tham dục đạt được Tam-muội tịch tĩnh trang nghiêm của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh thấy ta, thì lia tham dục đạt được Tam-muội Hàng phục ngoại đạo của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh thấy mắt ta nháy, thì lia tham dục, đạt được Tam-muội ánh sáng của cảnh giới Phật, Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh ôm ta, thì lia tham dục đạt được Tam-muội thâm phục tất cả chúng sinh luôn chẳng lia bỏ của Bồ-tát.

Nếu có chúng sinh chạm vào môi ta, thì lia tham dục mà được Tam-muội tăng trưởng tạng phước đức cho tất cả chúng sinh của Bồ-tát.

Phàm có chúng sinh nào thân cận ta, tất cả đều trụ nơi cảnh giới lia tham, được nhập nơi địa trí Nhất thiết của Bồ-tát hiện tiền giải thoát vô ngại.

Đồng tử Thiện Tài thưa:

–Thánh giả đã gieo căn lành gì, tu phước nghiệp gì mà được thành tựu tự tại như vậy?

Bà-tu-mật-đa nói:

–Này thiện nam! Ta nhớ thuở quá khứ có Đức Phật hiệu là Cao Hạnh xuất hiện ở đời. Đô thành của vua nước ấy tên là Diệu môn.

Đức Như Lai Cao Hạnh luôn thương yêu chúng sinh, đi vào thành Diệu môn, lúc chân Phật vừa đạp lên ngạch cổng thành, tất cả thành đều chấn động, thành bỗng trở nên rộng rãi, trang nghiêm với những châu báu, vô lượng ánh sáng chiếu suốt lẫn nhau. Những hoa báu rải khắp mặt đất. Âm nhạc chư Thiên đồng thời hòa tấu, tất cả chư Thiên đầy khắp hư không.

Thuở ấy, ta là vợ của Trưởng giả tên là Thiện Tuệ, thấy thần lực của Phật, tâm liền giác ngộ, ta cùng với Trưởng giả đến chỗ Phật, dâng cúng dường Phật một đồng tiền báu.

Khi ấy, Đồng tử Văn-thù-sư-lợi đương làm thị giả của Đức Phật Cao Hạnh, vì ta mà thuyết pháp, khiến ta phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát lìa tham này. Còn như chư Đại Bồ-tát thành tựu vô biên trí xảo phương tiện, công đức rộng lớn, cảnh giới không gì sánh, thì ta làm sao biết hết được, nói được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có thành Thiện độ, trong thành ấy có Cư sĩ Tỳ-sất-chi-la, thường cúng dường tháp của Đức Như Lai Chiên-đàn Tòà, ông đến đó hỏi Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân cô gái Bà-tu-mật-đa, đi quanh theo phía bên phải vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Thiện Tài đi dần về phương Nam, đến thành Thiện độ, vào nhà Cư sĩ Tỳ-sất-chi-la, đánh lễ nơi chân Cư sĩ, chấp tay thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho tôi.

Cư sĩ nói:

–Này thiện nam! Ta được môn giải thoát của Bồ-tát tên là Bất Bất-niết-bàn tế.

Này thiện nam! Ta chẳng nghĩ là Đức Như Lai đó đã nhập Niết-bàn, Đức Như Lai đó hiện nhập Niết-bàn, Đức Như Lai đó sẽ nhập Niết-bàn.

Ta biết chư Phật Như Lai trong tất cả thế giới ở mười phương rất ráo không có Đức Phật nào nhập Niết-bàn, chỉ trừ khi vì điều phục giáo hóa chúng sinh mà thị hiện thôi.

Này thiện nam! Lúc ta mở cửa tháp của Đức Như Lai Chiên-đàn Tòà, ta liền được Tam-muội tên là Phật chủng vô tận.

Này thiện nam! Trong mỗi niệm ta nhập Tam-muội này, nhân nơi mỗi mỗi niệm ta biết được vô lượng sự thù thắng.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Tam-muội đó, cảnh giới như thế nào?

Cư sĩ nói:

–Này thiện nam! Ta nhập Tam-muội ấy, theo thứ lớp, thấy tất cả chư Phật ở thế giới này. Như là thấy Đức Phật Ca-diếp, Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, Phật Câu-lưu-tôn, Phật Thi-khí, Phật Tỳ-bà-thi, Phật Đề-xá, Phật Phát-sa, Phật Vô Thượng Thắng, Phật Vô Thượng Liên Hoa là những vị thượng thủ.

Trong khoảng một niệm, được thấy trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, trăm ngàn Đức Phật, thấy ức Phật, ngàn ức Phật, trăm ngàn ức Phật, thấy vạn ức Phật, thấy triệu ức Phật, cho đến thấy nhiều Đức Phật như số vi trần của vô số cõi Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng thấy chư Phật đó lúc mới phát tâm gieo trồng những căn lành, được thần thông thù thắng, thành tựu đại nguyện, tu hành hạnh diệu, đủ Ba-la-mật, nhập địa Bồ-tát, được nhả thanh tịnh, xô dẹp quân ma, thành Đẳng chánh giác, cõi nước thanh tịnh, chúng hội đạo tràng, phóng ra ánh sáng lớn, chuyển pháp luân vi diệu, thần thông biến hiện nhiều thứ sai biệt, ta đều có thể thọ trì, có thể ghi nhớ, có thể quán sát phân biệt, hiển thị tất cả.

Đối với tất cả chư Phật vị lai như Phật Di-lặc..., tất cả chư Phật hiện tại như Phật Tỳ-lô-giá-na... cũng như vậy.

Như tại thế giới này, tất cả chư Phật, Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát ở ba đời trong mười phương thế giới cũng đều như vậy.

Này thiện nam! Ta chỉ được mỗi môn giải thoát Bất Bất-niết-bàn tế này. Còn như chư Đại Bồ-tát dùng trí nhất niệm biết khắp ba đời, một niệm vào khắp tất cả Tam-muội, mặt trời trí của Như Lai hằng chiếu tâm các vị, đối với tất cả pháp không có phân biệt, biết tất cả Phật thấy đều bình đẳng, Như Lai cùng ta và tất cả chúng sinh bình đẳng không sai khác, biết tất cả pháp tự tánh thanh tịnh, không tư lự, không động chuyển, mà có thể vào khắp tất cả thế gian, lia những phân biệt, trụ nơi pháp ấn của Phật, đều có thể khai ngộ tất cả chúng sinh trong pháp giới, thì ta làm sao biết hết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có tòa núi tên là Bồ-đát-lạc-ca, núi ấy có Bồ-tát tên là Quán Tự Tại. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Cư sĩ liền nói kệ:

*Trên biển có núi, nhiều Thánh hiền
Châu báu làm thành rất thanh tịnh
Hoa quả rừng cây đều sung mãn
Suối chảy ao hồ đều đầy đủ
Trượng phu dưỡng mãnh Quán Tự Tại
Vì độ chúng sinh ở núi này
Ông nên đến hỏi các công đức
Bồ-tát sẽ dạy đại phương tiện.*

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Cư sĩ Tỳ-sắt-chi-la, đi quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Lúc đó, Đồng tử Thiện Tài nhất tâm tư duy về lời dạy của Cư sĩ, nhập tạng giải thoát của Bồ-tát ấy, được sức tùy niệm của Bồ-tát ấy, nhớ nghĩ thứ lớp xuất hiện của chư Phật ấy, thọ trì thứ lớp danh hiệu của chư Phật ấy, quán sát pháp diệu của chư Phật ấy giảng nói, biết chư Phật ấy đầy đủ trang nghiêm, thấy chư Phật ấy thành Đẳng chánh giác, rõ hạnh nghiệp chẳng thể nghĩ bàn của chư Phật ấy.

Đồng tử Thiện Tài đi dần đến núi tìm Bồ-tát Quán Tự Tại khắp mọi nơi, thấy trong hang núi nơi phía Tây có suối chảy lấp lánh, rừng cây rậm rạp, cỏ thơm mềm mại trải khắp mặt đất.

Bồ-tát Quán Tự Tại ngồi kiết già trên tảng đá báu kim cang, xung quanh có vô lượng Bồ-tát cũng ngồi trên tảng đá báu.

Bồ-tát Quán Tự Tại vì chúng Bồ-tát giảng nói về pháp đại Từ bi, khiến chư vị thấu nhận tất cả chúng sinh.

Thiện Tài xem thấy thì vô cùng vui mừng, chấp tay nhìn kỹ, mắt không hề chớp, tự

ngiht: “Thiện tri thức là Như Lai. Thiện tri thức là tất cả mây pháp. Thiện tri thức là tạng công đức. Thiện tri thức là rất khó gặp. Thiện tri thức là nhân báu của mười Lực. Thiện tri thức là đuợc trí vô tận. Thiện tri thức là mầm của gốc phước đức. Thiện tri thức là cửa trí Nhất thiết. Thiện tri thức là Đạo sư của biển trí. Thiện tri thức là công cụ trợ đạo để đạt đến trí Nhất thiết.”

Nghĩ xong, Thiện Tài đến chỗ Bồ-tát Quán Tự Tại.

Bồ-tát thấy Thiện Tài liền nói:

–Hãy khéo đến đây! Ông đã phát tâm Đại thừa thâu tóm khắp chúng sinh, khởi tâm chánh trực chuyên cầu Phật pháp. Ông có tâm đại Bi sâu diệu cứu giúp tất cả, hạnh nguyện của Phổ hiền nối tiếp hiện tiền, đại nguyện sâu xa thanh tịnh viên mãn, siêng cầu Phật pháp có thể lãnh thọ tất cả, chứa nhóm thiện căn luôn không chán đủ, thuận theo Thiện tri thức chẳng trái lời dạy, từ nơi biển lớn công đức trí tuệ của Đại sĩ Văn-thù-sư-lợi sinh ra tâm ý tạo mọi thành tựu đầy đủ, được uy lực của Phật, đã được Tam-muội ánh sáng rộng lớn, chuyên tâm cầu đạt pháp diệu vĩ đại, thường thấy chư Phật, tâm rất hoan hỷ, trí tuệ thanh tịnh như hư không, đã tự sáng tỏ, lại vì người mà diễn nói, an trụ ánh sáng trí tuệ của Như Lai.

Lúc đó, Đồng tử Thiện Tài đánh lễ nơi chân Bồ-tát Quán Tự Tại, đi quanh theo phía phải vô số vòng, chấp tay đứng thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát? Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho tôi.

Bồ-tát nói:

–Lành thay! Lành thay! Nay thiện nam! Ông đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ-đề. Nay thiện nam! Ta đã thành tựu môn giải thoát Hạnh đại bi của Bồ-tát.

Nay thiện nam! Ta dùng môn Hạnh đại bi này, bình đẳng giáo hóa tất cả chúng sinh nối tiếp chẳng dứt.

Nay thiện nam! Ta trụ nơi môn Hạnh đại bi này thường ở chỗ tất cả chư Phật, hiện khắp trước tất cả chúng sinh, hoặc dùng bố thí, hoặc dùng ái ngữ, lợi hành, đồng sự để thâu giữ chúng sinh, hoặc hiện sắc thân thâu giữ chúng sinh, hoặc hiện đủ các thứ sắc chẳng thể nghĩ bàn với lưới ánh sáng thanh tịnh để thâu giữ chúng sinh, hoặc dùng âm thanh, hoặc dùng oai nghi, hoặc thuyết pháp, hoặc hiện thần biến, làm cho tâm họ tỏ ngộ và được thành thực, hoặc vì họ mà hiện thân đồng loại cùng họ ở chung giúp họ thành tựu trọn vẹn.

Nay thiện nam! Ta tu hành môn Hạnh đại bi này, nguyện thường cứu giúp tất cả chúng sinh, nguyện cho tất cả chúng sinh khỏi sợ hãi về con đường hiểm, khỏi sợ hãi về phiến nảo, khỏi sợ hãi về mê hoặc, khỏi sợ hãi bị trói buộc, khỏi sợ hãi bị sát hại, khỏi sợ hãi về nghèo cùng, khỏi sợ hãi về chẳng sống, khỏi sợ hãi tiếng xấu, khỏi sợ hãi sự chết, khỏi sợ hãi đại chúng, khỏi sợ hãi bị đọa nơi cõi ác, khỏi sợ hãi tối tăm, khỏi sợ hãi về đời đổi, khỏi sợ hãi về ái biệt ly, khỏi sợ hãi oán thù gặp, khỏi sợ hãi thân tâm bị bức bách, lo buồn.

Ta lại phát nguyện: Nguyện cho tất cả chúng sinh hoặc nhớ đến ta, hoặc xưng tên ta, hoặc thấy thân ta, thì đều được thoát khỏi tất cả sự sợ hãi.

Nay thiện nam! Ta dùng phương tiện này làm cho chúng sinh thoát khỏi mọi sự sợ hãi, lại dạy họ phát tâm Vô thượng Bồ-đề trọn chẳng thoái chuyển.

Nay thiện nam! Ta chỉ được mỗi môn Hạnh đại bi của Bồ-tát. Còn như chư Đại

Bồ-tát đã làm thanh tịnh tất cả nguyện Phổ Hiền, đã an trụ tất cả hạnh Phổ Hiền, thường thực hành tất cả pháp thiện, thường nhập tất cả Tam-muội, thường trụ nơi tất cả vô biên kiếp, thường biết tất cả pháp ba đời, thường đến tất cả vô biên cõi, thường dứt tất cả điều ác của chúng sinh, thường làm thêm lớn tất cả điều thiện của chúng sinh, thường tuyệt dòng sinh tử của chúng sinh, thì ta làm sao biết hết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Bấy giờ, ở phương Đông có Bồ-tát tên là Chánh Thú, từ hư không hiện ra đến thế giới Ta-bà tại đỉnh núi Luân vi, dùng chân ấn xuống khiến đất thế giới Ta-bà chấn động đủ sáu cách, tất cả đều được trang nghiêm bằng các thứ báu.

Bồ-tát Chánh Thú phóng ra ánh sáng từ nơi thân tỏa chiếu khắp che mờ tất cả mặt trời, mặt trăng, sao, ánh chớp, mọi thứ ánh sáng của tám bộ chúng Thiên, Long, Đế Thích, Phạm vương Hộ thế thủy đều vắng bật.

Ánh sáng của Bồ-tát chiếu khắp đến tất cả địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, Diêm-la vương, làm cho các chúng sinh nơi cõi ác hết khổ, chẳng khởi phiền não, đều rời lo buồn.

Lại khắp tất cả cõi Phật mưa xuống tất cả hoa, hương, chuỗi báu, y phục, cờ phướn, lọng báu, những đồ trang nghiêm để cúng dường chư Phật.

Lại tùy sở thích của các chúng sinh mà hiện thân khắp trong tất cả cung điện, ai thấy cũng đều hoan hỷ.

Sau đó, Bồ-tát Chánh Thú mới đến chỗ của Bồ-tát Quán Tự Tại.

Bồ-tát Quán Tự Tại bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Ông thấy Bồ-tát Chánh Thú đến pháp hội này chăng?

Ông nên đến hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài tuân lời liền đến đánh lễ nơi chân Bồ-tát Chánh Thú, chấp tay đứng thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho tôi.

Bồ-tát Chánh Thú nói:

–Này thiện nam! Ta được môn giải thoát tên là “Phổ môn tốc tạt hành.”

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Từ nơi Đức Phật nào Thánh giả đạt được pháp môn này? Cõi của Thánh giả cách đây bao xa? Từ đó đến đây bao lâu?

Bồ-tát Chánh Thú nói:

–Này thiện nam! Việc này khó biết. Tất cả hàng Trời, Người, A-tu-la, Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian không thể rõ được.

Chỉ trừ chư Bồ-tát dũng mãnh tinh tấn không thoái, không khiếm, đã được tất cả thiện hữu thân nhận, chư Phật hộ niệm, thiện căn đầy đủ, chí nguyện thanh tịnh đạt được căn trí của Bồ-tát, có mắt trí tuệ, mới có thể nghe, có thể thọ trì, có thể hiểu, có thể nói.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi nương nơi thần lực của Phật, của Thiện tri thức, có thể tin, có thể thọ nhận. Xin Bồ-tát giảng nói cho.

Bồ-tát nói:

–Này thiện nam! Ta từ chỗ Đức Phật Phổ Thắng Sinh ở thế giới Diệu tạng phương Đông mà đến cõi này. Ta được pháp môn ấy ở tại Đức Phật Phổ Thắng Sinh. Từ cõi ấy

đến đây trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Trong khoảng mỗi niệm đi được số bước nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Mỗi bước qua khỏi số cõi Phật nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật. Mỗi cõi Phật, ta đều vào khắp, đến chỗ Phật ngự, dùng vật các dụng vi diệu để cúng dường. Những vật cúng dường này đều do tâm vô thượng làm thành, pháp vô tác ấn chứng, được chư Như Lai chấp thuận, chư Bồ-tát khen ngợi.

Này thiện nam! Ta lại thấy khắp tất cả chúng sinh trong những thế giới ấy, biết tâm ý của họ, biết căn cơ của họ, theo chỗ hiểu của họ mà hiện thân thuyết pháp. Hoặc phóng ra ánh sáng, hoặc ban cho của báu, dùng nhiều loại phương tiện để giáo hóa điều phục không ngừng nghỉ.

Như ở phương Đông, chín phương kia cũng như vậy.

Này thiện nam! Ta chỉ được mỗi môn giải thoát “Phổ tạt hành” này của Bồ-tát, có thể mau chóng đến tất cả xứ. Còn như chư Đại Bồ-tát, khắp mười phương không chỗ nào là chẳng đến, cảnh giới của trí tuệ đồng nhau không khác, khéo hiện bày thân mình khắp pháp giới, tới tất cả đường, vào tất cả cõi, biết tất cả pháp, đến tất cả thế giới, bình đẳng diễn thuyết tất cả pháp môn, đồng thời chiếu sáng tất cả chúng sinh, đối với chư Phật chẳng sinh phân biệt, đối với tất cả nơi chốn không bị chướng ngại, thì ta làm sao biết hết được, nói hết được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Phương Nam của xứ này có thành tên là Đọa-la-bát-đế, trong thành có vị thần tên là Đại Thiên. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Bồ-tát Chánh Thụ, đi quanh vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài nhập hạnh rộng lớn của Bồ-tát, cầu cảnh giới trí tuệ của Bồ-tát, thấy sự thần thông của Bồ-tát, niệm công đức thù thắng của Bồ-tát, sinh đại hoan hỷ của Bồ-tát, khởi tinh tấn vững chắc của Bồ-tát, vào nẻo giải thoát tự tại chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát, hành địa công đức của Bồ-tát, quán Tam-muội của Bồ-tát, trụ địa Tổng trì của Bồ-tát, lãnh hội đại nguyện của Bồ-tát, được biện tài của Bồ-tát, thành tựu địa lực của Bồ-tát.

Thiện Tài đi dần đến thành Đọa-la-bát-đế, hỏi chỗ ở của Đại Thiên. Mọi người bảo là vị ấy hiện thân to lớn nói pháp cho mọi người trong thành này.

Lúc ấy, Thiện Tài đến chỗ Đại Thiên, đánh lễ dưới chân, đứng trước chấp tay, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề, nhưng chưa biết Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Tôi nghe Thánh giả khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho tôi.

Khi đó, Đại Thiên đưa bốn tay vốc lấy nước nơi bốn biển lớn rửa mặt mình, cầm hoa vàng rải trên mình Thiện Tài bảo:

–Này thiện nam! Tất cả Bồ-tát đều khó được thấy, khó được nghe, ít hiện ra thế gian, là bậc nhất trong các chúng sinh, là hoa sen trắng trong loài người, làm chỗ quay về của chúng sinh, là người cứu giúp của chúng sinh, làm chỗ an ổn của các thế gian, làm ánh sáng lớn của các thế gian, chỉ đường chánh an ổn cho kẻ mê lầm, làm đại Đạo sư dẫn các chúng sinh vào cửa Phật pháp, làm đại pháp tướng giới bảo vệ thành trí Nhất thiết.

Bồ-tát như vậy rất khó gặp gỡ được. Chỉ có người thân, khẩu, ý không lỗi lầm mới

thấy được hình tượng chư Bồ-tát và nghe biện tài của các vị đó thuyết pháp nơi tất cả thời gian thường hiện ra trước.

Này thiện nam! Ta đã thành tựu môn giải thoát thoát của Bồ-tát tên là Vân Võng.

Thiện Tài thưa:

–Bạch Thánh giả! Cảnh giới của môn “Giải thoát Vân Võng” như thế nào?

Bấy giờ, Đại Thiên ở trước Đồng tử Thiện Tài, thị hiện vô số các khối vàng, bạc, lưu ly, pha lê, xa cừ, mã não, báu hỏa diệm, báu Tạng ly cấu, báu ánh sáng lớn, báu hiện khắp mười phương, mao báu, ấn báu, chuỗi báu, ngọc đương báu, xuyên báu, vòng báu, lưỡi châu ngọc, các loại ma-ni báu, các thứ trang nghiêm, ma-ni như ý, tất cả đều như núi lớn.

Đại Thiên lại thị hiện tất cả hoa, tất cả tràng hoa, tất cả hương, tất cả hương đốt, tất cả hương xoa, tất cả y phục, tất cả cờ phướn, tất cả âm nhạc, tất cả đồ vui nơi năm dục, mỗi mỗi đều chứa cao như núi. Lại hiện ra vô số trăm ngàn vạn ức chúng đồng nữ.

Đại Thiên bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Này thiện nam! Nên đem những vật này cúng dường Đức Như Lai, tu các phước đức và thí cho tất cả chúng sinh để thân giữ họ, cho họ tu học Thí ba-la-mật, có thể xả bỏ được thứ khó xả bỏ.

Này thiện nam! Như ta vì ông nên thị hiện những vật này, chỉ dạy ông làm việc bố thí, ta vì chúng sinh khác cũng như vậy, đều khiến dùng thiện căn này để huân tập, cung kính cúng dường Tam bảo và Thiện tri thức, thêm lớn pháp lành, phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh tham chấp năm dục, tự phóng dật, thì ta vì họ mà thị hiện cảnh giới bất tịnh.

Nếu có chúng sinh sân hận, kiêu mạn, nhiều tranh chấp, thì ta vì họ mà thị hiện thân hình rất đáng sợ như La-sát uống huyết ăn thịt khiến họ xem thấy phải kinh hãi, tâm ý hòa dịu rời bỏ thù oán.

Nếu có chúng sinh hôn trầm, lười biếng, thì ta vì họ mà thị hiện những nạn vua, giặc, nước, lửa và các bệnh tật, làm cho họ kinh sợ, biết lo khổ để tự cố gắng tinh tấn.

Ta dùng những phương tiện như vậy, khiến chúng sinh bỏ những hạnh bất thiện, tu tập pháp lành, trừ tất cả chướng ngại của Ba-la-mật để đầy đủ Ba-la-mật, khiến họ vượt khỏi tất cả đường hiểm chướng ngại, đạt đến chỗ vô ngại.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát Vân Võng này. Còn như chư Đại Bồ-tát giống như Đế Thích đã có thể dẹp trừ tất cả quân A-tu-la phiền não, cũng như nước lớn có thể tiêu diệt hết lửa phiền não của tất cả chúng sinh, cũng như lửa dữ có thể làm khô cạn nước ái dục của tất cả chúng sinh, cũng như gió lớn có thể thổi ngã cờ kiến thủ của tất cả chúng sinh, giống như kim cương có thể phá vỡ núi ngã kiến của tất cả chúng sinh, thì ta làm sao biết hết được, nói được hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Ở trong Bồ-đề tràng, thuộc nước Ma-kiệt-đà tại cõi Diêm-phù-đề này, có Thần chủ về đất tên là An Trụ. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, làm thế nào tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân thân Đại Thiên, đi quanh vô số vòng, cung kính chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài lần lượt du hành đến nước Ma-kiệt-đà vào Bồ-đề Tràng, chỗ của thần An Trụ có tới trăm vạn Địa thần cùng ở trong đó.

Chư Thần bảo nhau:

–Đồng tử đến kia chính là Phật tạng, chắc chắn sẽ vì khắp tất cả chúng sinh làm chỗ nương tựa, tất sẽ phá vỡ hết lớp vỏ vô minh của tất cả chúng sinh. Người này đã sinh trong dòng Pháp vương, sẽ dùng lụa pháp vô ngại lìa cấu để quần đầu, sẽ mở kho trí tuệ châu báu lớn, sẽ xô dẹp tất cả tà luận dị đạo.

Lúc đó, thần An Trụ và trăm vạn Địa thần phóng ra ánh sáng lớn chiếu khắp cõi đại thiên, làm cho khắp đại địa đồng thời chấn động, nơi nơi trang nghiêm với những vật báu chói sáng lẫn nhau, tất cả cây lá đồng thời sinh trưởng, tất cả cây hoa đồng thời đua nở, tất cả cây trái đồng thời chín đỏ, tất cả dòng nước đều chảy vào nhau, tất cả ao đầm đều đầy áp những nước.

Trời mưa nước thơm rưới khắp mặt đất, gió thổi rải hoa khắp nơi, vô số âm nhạc đồng thời trỗi lên, các thứ vật dụng trang nghiêm đều vang ra âm thanh vi diệu.

Những Ngưu vương, Tượng vương, Sư tử vương đều vui mừng, nhảy nhót gầm rống, như núi to chạm vào nhau phát ra tiếng.

Trăm ngàn tạng báu tự nhiên hiện lên.

Địa thần An Trụ bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Lành thay đồng tử! Tại chỗ này ông đã từng gieo trồng thiện căn, ta nay vì ông mà hiện ra. Ông muốn thấy chăng?

Thiện Tài liền dẫn lễ nơi chân Địa thần, đi quanh vô số vòng, chấp tay đứng thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi muốn được thấy.

Địa thần bèn lấy chân ấn đất, trăm ngàn ức vô số kho báu tự nhiên trời lên. Rồi bảo:

–Này thiện nam! Những kho báu này sẽ theo ông luôn. Đây là quả báo do thiện căn từ thuở xưa của ông. Đây là phước lực của ông. Ông nên tùy ý thọ dụng tự tại.

Này thiện nam! Ta được môn giải thoát của Bồ-tát tên là Bất khả hoại trí tuệ tạng. Ta thường dùng pháp này để thành tựu cho một số chúng sinh.

Này thiện nam! Ta nhớ từ thời Phật Nhiên Đăng đến nay, ta thường theo Bồ-tát cung kính gìn giữ, quán sát tâm hành, cảnh giới trí tuệ, tất cả thệ nguyện, những hạnh thanh tịnh, tất cả Tam-muội, thần thông rộng lớn, lực đại tự tại, những pháp bất hoại, đến khắp tất cả cõi Phật, được khắp tất cả Như Lai thọ ký, chuyển pháp luân của tất cả chư Phật, diễn rộng tất cả môn Tu-đa-la, đại pháp ánh sáng soi sáng khắp nơi, giáo hóa điều phục tất cả chúng sinh, thị hiện thần biến của tất cả chư Phật của Bồ-tát.

Tất cả những công đức như trên của Bồ-tát ta đều có thể lãnh thọ, đều có thể ghi nhớ.

Này thiện nam! Vào thuở xa xưa, cách đây vô số kiếp nhiều như số vi trần của núi Tu-di, có một kiếp tên Trang nghiêm, thế giới tên là Nguyệt tràng, Phật hiệu Diệu Nhân. Ở chỗ Đức Phật đó, ta đạt được pháp môn này.

Này thiện nam! Ta đối với pháp môn ấy, hoặc nhập, hoặc xuất, tu tập tăng trưởng, thường thấy chư Phật chưa từng rời bỏ.

Từ lúc mới chứng đắc pháp môn ấy, cho đến Hiền kiếp này, nơi khoảng trung gian, ta gặp chư Như Lai Đẳng Chánh Giác nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, Ta đều phụng sự cung kính cúng dường, Ta cũng thấy chư Phật ngồi nơi tòa Bồ-đề hiện bày đại thần lực, cũng thấy những công đức thiện căn của chư Phật.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi pháp môn “Bất khả hoại trí tuệ tạng” này. Còn như chư Đại Bồ-tát thường theo chư Phật, có thể thọ trì tất cả lời dạy của chư Phật, vào trí tuệ sâu xa của chư Phật, mỗi niệm hiện bày đầy khắp tất cả pháp giới, đồng thân

Như Lai, sinh tâm chư Phật, đủ pháp của chư Phật, làm những Phật sự, thì ta làm sao biết hết được, nói được các hạnh công đức đó.

Này thiện nam! Trong thành Ca-tỳ-la có Thần chủ về đêm tên là Bà-san-bà-diễn-đế. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Đồng tử Thiện Tài bèn đánh lễ nơi chân Địa thần, đi quanh vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

Bấy giờ, Thiện Tài nhất tâm tư duy về lời dạy của Địa thần An Trụ, ghi nhớ môn giải thoát Tạng trí chẳng thể hư hoại, tu Tam-muội đó, học phép tắc đó, quán sát thần thông tự tại đó, nhập chỗ vi diệu đó, được trí tuệ đó, đạt bình đẳng đó, biết vô biên đó lường chốn sâu xa đó và Thiện Tài đi dần đến thành Ca-tỳ-la vào cửa đông, Thiện Tài đứng chờ chẳng bao lâu thì trời tối, tâm niệm tùy thuận lời dạy của chư Bồ-tát, khát ngưỡng muốn được thấy Thần chủ về đêm, đối với Thiện tri thức tưởng như Phật.

Đồng tử Thiện Tài lại nghĩ: Nhờ Thiện tri thức mà được mắt thấy khắp, thấy rõ cảnh giới nơi mười phương. Nhờ Thiện tri thức mà được sự hiểu biết rộng lớn, thấu rõ tất cả cảnh nơi đối tượng duyên. Nhờ Thiện tri thức mà được mắt Tam-muội quán sát tất cả pháp môn. Nhờ Thiện tri thức mà được mắt trí tuệ soi sáng biển cõi nơi mười phương.

Lúc suy nghĩ như vậy, Thiện Tài thấy trên hư không, Thần chủ về đêm ngồi nơi tòa Sư tử tạng hoa sen thơm trong lầu gác báu, thân màu chân kim, mắt và tóc xanh biếc, dáng mạo đoan nghiêm, người thấy hoan hỷ, những chuỗi ngọc báu dùng làm đồ trang sức, thân mặc y phục đỏ, đầu đội mũo Phạm thiên, tất cả tinh tú hiện rõ trên thân.

Nơi mỗi mỗi lỗ chân lông trên thân của Thần chủ về đêm đều hiện rõ sự hóa độ vô lượng vô số chúng sinh ở đường ác, khiến họ thoát khỏi những cảnh tượng hiểm nạn.

Những chúng sinh này, hoặc sinh nơi nhân gian, hoặc sinh lên cõi trời, hoặc hướng đến Nhị thừa Bồ-đề, hoặc tu hành đạo trí Nhất thiết.

Lại, trong mỗi mỗi lỗ chân lông thị hiện đủ những thứ phương tiện giáo hóa: Hoặc hiện thân, hoặc thuyết pháp, hoặc thị hiện đạo Thanh văn, Độc giác, hạnh Bồ-tát, Bồ-tát dũng mãnh, Bồ-tát Tam-muội, Bồ-tát tự tại, Bồ-tát trụ xứ, Bồ-tát quán sát, Bồ-tát hành pháp Sư tử tần thân, Bồ-tát giải thoát tự tại.

Thị hiện những phương tiện như vậy để tạo mọi thành tựu đầy đủ cho vô số chúng sinh.

Thiện Tài thấy và nghe những sự trên đây, tâm rất vui mừng, đánh lễ nơi chân Thần chủ về đêm, đi quanh vô số vòng, chấp tay cung kính, thưa:

–Bạch Thánh giả! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ-đề. Tâm tôi luôn trông mong nương nơi Thiện tri thức để được pháp tạng công đức của Như Lai. Xin Thánh giả chỉ dạy cho tôi đạo trí Nhất thiết, tôi nguyện dốc sức hành trì để đạt đến bậc Thập lực.

Thần chủ về đêm bảo Đồng tử Thiện Tài:

–Lành thay! Lành thay! Này thiện nam! Ông có tâm sâu xa tôn kính Thiện tri thức, thích nghe lời dạy và tu hành theo. Do tu hành nên quyết định sẽ được đạo quả Vô thượng Bồ-đề.

Này thiện nam! Ta được môn giải thoát Pháp ánh sáng phá trừ tất cả si ám nơi chúng sinh của Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta đối với các chúng sinh tuệ ác, khởi tâm đại Từ, đối với chúng sinh tạo nghiệp bất thiện, khởi tâm đại Bi, đối với các chúng sinh làm lành, khởi tâm đại hỷ, đối với chúng sinh đủ hai hành thiện ác, khởi tâm bất nhị, đối với chúng sinh tạp nhiễm, khởi tâm làm cho họ thanh tịnh, đối với chúng sinh tà đạo, khởi tâm làm cho họ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sinh chánh hạnh, đối với chúng sinh hiểu biết kém cỏi, khởi tâm làm cho họ hiểu rộng, đối với chúng sinh mến thích sinh tử, khởi tâm làm cho họ bỏ nẻo luân chuyển, đối với chúng sinh an trụ Nhị thừa, khởi tâm làm cho họ trụ vào trí Nhất thiết.

Này thiện nam! Vì ta được môn giải thoát này nên thường tương ứng với những tâm như vậy.

Này thiện nam! Vào đêm tối yên lặng, lúc các quỷ thần, các đám trộm cướp, các chúng sinh xấu ác du hành, lúc mây kín sương dày gió độc mưa lớn, nhật nguyệt tinh tú đều tối tăm, lúc chẳng còn thấy rõ hình sắc, thì ta thấy có các chúng sinh hoặc vào biển, hoặc đi trong đất liền, nơi núi rừng, nơi đồng hoang, nơi những chỗ hiểm nạn, hoặc gặp phải giặc cướp, hoặc thiếu lương thực, hoặc lạc đường, kinh hãi lo buồn không thể thoát khỏi, ta liền dùng nhiều phương tiện để cứu giúp họ:

Vì các chúng sinh bị nạn nơi biển cả mà hiện làm lái thuyền, làm Ngư vương, Mã vương, Quy vương, Tượng vương, A-tu-la vương, Hải thần, vì họ mà ngăn mưa gió, dứt sóng dôi, dắt đường chỉ bờ cho họ khiến hết lo sợ, được an ổn, đem thiện căn này hồi hướng cho tất cả chúng sinh đều được khỏi khổ.

Vì các chúng sinh đi trong đất liền, đêm tối bị nạn mà hiện mặt trời, mặt trăng, tinh tú, ráng ban mai, chớp sáng, đủ các loại ánh sáng, cho đến hiện làm chúng nhân, nhà cửa, cho họ được khỏi nạn, dứt sợ hãi. Nguyện đem thiện căn này hồi hướng cho tất cả chúng sinh thoát khỏi phiền não tăm tối. Những chúng sinh tiếc thân mạng, chuộng danh tiếng, ham của báu, trọng quyền tước, đắm nam nữ, luyến thế thiếp, mà chưa hợp theo sở cầu, sinh nhiều lo sợ, thì ta đều cứu giúp cho họ khỏi khổ.

Vì người đi trên núi hiểm bị nạn, thì ta làm thiện thần hiện hình thân cận, hoặc hiện làm chim đẹp kêu hót cho họ được vui, hoặc hiện làm linh được phát sáng khiến họ thấy rõ cây trái, chỉ cho họ suối giếng, chỉ cho họ đường cái, đất bằng phẳng để họ thoát khỏi ách nạn.

Vì người bị nạn nơi đồng hoang, rừng rậm, đường hiểm, bị vướng mắc trong bụi cây gai gộc, mây mù che khuất tâm ý kinh sợ thì ta chỉ rõ đường chính khiến họ xuất ly thoát mọi khổ nạn. Lại khởi niệm: Nguyện cho tất cả chúng sinh đốn chặt rừng rậm kiến chấp, lưới tham ái, ra khỏi đồng hoang sinh tử, diệt tối phiền não, vào đường bằng phẳng trí Nhất thiết, đến chốn vô úy, rốt ráo an lạc.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh ưa đắm cõi nước mà buồn khổ thì ta dùng phương tiện khiến cho nhàm chán rời bỏ, ta nguyện cho tất cả chúng sinh chẳng tham đắm các uẩn, trụ nơi trí Nhất thiết của chư Phật.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh ham thích về xóm làng tham mê nhà cửa nhưng thường ở chỗ tối tăm khổ sở, thì ta vì họ thuyết giảng các pháp khiến họ sinh tâm nhàm chán xa lìa, để được đầy đủ pháp lành, an trụ chánh pháp. Ta nguyện cho tất cả chúng sinh đều chẳng tham ưa làng xóm sáu trần, mau được thoát khỏi cảnh giới sinh tử, an trụ rốt ráo nơi thành trí Nhất thiết.

Này thiện nam! Nếu có chúng sinh đi trong đêm tối lầm lạc về phương hướng, nơi đường quang đấng tưởng là đường hiểm, nơi đường hiểm tưởng là bằng phẳng, cho cao là thấp, cho thấp là cao, tâm ý mê loạn, vô cùng khổ não, thì Ta dùng phương tiện soi sáng cho họ. Nếu người muốn ra khỏi, thì ta chỉ cửa nẻo, người muốn đi tới thì ta chỉ đường sá, người muốn qua sông thì ta chỉ cầu đò, người muốn vào chỗ sông biển thì ta cho thuyền bè, người thích xem phương hướng thì ta chỉ cho họ chỗ an nguy, người muốn nghỉ ngơi thì ta chỉ cho họ thành ấp, cội cây.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta nghĩ: Như ở tại đây, ta chiếu sáng trừ đêm tối, làm cho những sự việc nơi thế gian đều được thứ tự hiển bày. Ta nguyện dùng ánh sáng của trí tuệ soi rõ khắp những chỗ vô minh tối tăm, mãi mãi chuyển theo sinh tử của tất cả chúng sinh.

Những chúng sinh không có mắt Trí bị che đậy do tâm tưởng kiến chấp điên đảo: Vô thường tưởng là thường, vô lạc tưởng là lạc, vô ngã tưởng là ngã, bất tịnh tưởng là tịnh, chấp chặt những ngã, nhân, chúng sinh, uẩn, xứ, giới, mê lầm về nhân quả, chẳng biết thiện ác, sát hại chúng sinh cho đến tà kiến, chẳng hiếu với cha mẹ, chẳng kính Sa-môn, Bà-la-môn, chẳng biết người ác người lành, ham việc ác, trụ pháp tà, hủy báng Như Lai, hủy hoại chánh pháp, sỉ nhục làm tổn hại chư Bồ-tát, khinh đạo Đại thừa, dứt tâm Bồ-đề, đối với người có ân trở lại làm hại, đối với kẻ vô ân luôn mang oán kết, khinh rẻ Hiền Thánh, gần gũi bạn ác, trộm vật của chùa tháp, tạo tội ngũ nghịch, chẳng bao lâu sẽ bị đọa vào ba đường ác. Ta nguyện mau dùng ánh sáng của đại trí phá tan vô minh tối tăm của những chúng sinh đó, khiến họ mau phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Họ đã phát tâm, Ta liền chỉ rõ về hạnh Phổ Hiền, mở đường mười lực, chỉ bày cảnh giới của Như Lai Pháp vương, cũng hiển thị thành trì trí Nhất thiết của chư Phật, việc làm của chư Phật, sự tự tại của chư Phật, sự thành tựu của chư Phật, Tổng trì của chư Phật, tất cả chư Phật chung đồng một thân, tất cả chư Phật bình đẳng một chỗ, đều làm cho họ được an trụ.

Này thiện nam! Tất cả chúng sinh hoặc bị bệnh ràng buộc, hoặc bị già yếu xâm lấn, hoặc khổ vì nghèo cùng, hoặc gặp hoạn nạn, hoặc phạm pháp vua đến phải bị gia hình, không chỗ nương tựa, ta đều cứu giúp khiến họ được an ổn.

Ta lại nghĩ: Nguyện dùng chánh pháp thâm tóm khắp chúng sinh cho họ giải thoát tất cả phiền não, sinh già bệnh chết, ưu bi khổ não, thường được gần Thiện tri thức, thực hành pháp thí, siêng tu hạnh lành, mau được Pháp thân thanh tịnh của Như Lai, an trụ chốn rốt ráo không biến đổi.

Này thiện nam! Tất cả chúng sinh vào rừng kiến chấp, trụ nơi đạo tà, đối với các cảnh giới, khởi phân biệt tà, nghiệp thân, khẩu, ý thường tạo mọi sự bất thiện, làm đủ những thứ hạnh tà, đối với chẳng phải chánh giác tưởng là chánh giác, đối với chánh giác tưởng là chẳng phải chánh giác, bị ác tri thức thâm nhận, do khởi ác kiến, sắp bị đọa vào cõi ác, ta dùng nhiều môn phương tiện để cứu giúp họ, làm cho họ an trụ chánh kiến, sinh trong cõi trời người.

Lại tự nghĩ: Như ta cứu những chúng sinh sắp bị đọa vào đường ác, ta nguyện cứu độ tất cả chúng sinh, đều làm cho họ giải thoát khỏi tất cả khổ, an trụ Ba-la-mật, nơi Thánh đạo xuất thế. Ta nguyện được chẳng thoái chuyển nơi Nhất thiết trí, đủ hạnh nguyện Phổ hiền, gần gũi trí Nhất thiết, chẳng rời bỏ hạnh Bồ-tát, thường siêng giáo hóa tất cả chúng sinh.

Bấy giờ, Thần chủ về đêm Bà-san-bà-diễn-để muốn nêu lại nghĩa giải thoát này, nên nương theo thần lực của Phật, quán sát mười phương, vì Đồng tử Thiện Tài, nói kệ rằng:

*Môn giải thoát của ta
Sinh ánh sáng pháp tịnh
Phá trừ tối ngu si
Chờ thời mà diễn nói.
Ta từ vô biên kiếp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Siêng tu hạnh đại từ
Che chở khắp thế gian
Phật tử nên tu học.
Biển đại bi tịch tĩnh
Xuất sinh Phật ba đời
Hay diệt khổ chúng sinh
Ông nên nhập môn này.
Hay sinh vui thế gian
Cũng sinh vui xuất thế
Khiến tâm ta hoan hỷ
Ông nên nhập môn này.
Đã bỏ họa hữu vi
Cũng xa quả Thanh văn
Tịnh tu lực chư Phật
Ông nên nhập môn này.
Mắt ta rất thanh tịnh
Thấy khắp mười phương cõi
Cũng thấy Phật trong đó
Ngồi nơi cây Bồ-đề.
Thân tướng tốt trang nghiêm
Vô lượng chúng vây quanh
Trong mỗi lỗ chân lông
Phóng ra nhiều tia sáng
Thấy những loài chúng sinh
Chết đây mà sinh kia
Luân hồi trong năm nẻo
Thường thọ vô lượng khổ.
Tai ta rất thanh tịnh
Nghe thấu khắp mọi nơi
Tất cả biển ngữ ngôn
Đều nghe mà ghi nhớ.
Chư Phật chuyển pháp luân
Tiếng Phật diệu tột bậc
Có bao nhiêu văn tự
Đều có thể ghi nhớ.
Mũi ta rất thanh tịnh
Đối pháp không chướng ngại
Tất cả đều tự tại
Ông nên nhập môn này.
Lưỡi ta rất rộng dài
Sạch tốt hay nói năng
Tùy nghi diễn nói pháp diệu
Ông nên nhập môn này.
Thân ta rất thanh tịnh
Ba cõi đồng như như

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tùy tâm các chúng sinh
Tất cả đều thị hiện
Tâm ta tịnh, vô ngại
Như không, chứa muôn vật
Khắp nhớ tất cả Phật
Mà cũng chẳng phân biệt
Thấu rõ vô lượng cõi
Hết thấy các biển tâm
Các căn cùng dục lạc
Mà cũng chẳng phân biệt
Ta dùng đại thần thông
Chấn động vô lượng cõi
Thân mình đến khắp nơi
Điều phục kẻ khó độ
Phước ta rất rộng lớn
Như hư không vô tận
Cúng dường chư Như Lai
Lợi ích tất cả chúng.
Trí ta rộng thanh tịnh
Biết rõ biển các pháp
Trừ diệt Hoặc chúng sinh
Ông nên nhập môn này.
Ta biết Phật ba đời
Và biết tất cả pháp
Cũng biết phương tiện kia
Môn này khắp vô thượng
Thấy trong mỗi vi trần
Tất cả cõi ba đời
Cũng thấy chư Phật kia
Đây là lực phổ môn
Trong mười phương các cõi
Đều thấy Lô-xá-na
Ngồi nơi cây Bồ-đề
Thành đạo diễn nói pháp diệu.

Đồng tử Thiện Tài thưa:

–Thánh giả phát tâm Vô thượng Bồ-đề được bao lâu? Được môn giải thoát này hồi nào mà có thể đem lại lợi ích cho vô số chúng sinh như vậy?

Thần chủ về đêm nói:

–Này thiện nam! Thuở xưa trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của núi Tu-di, có một kiếp tên là Tịch tĩnh quang, thế giới tên là Xuất sinh báu diệu, có năm ức đức Phật xuất hiện trong kiếp đó.

Thế giới Xuất sinh báu diệu có bốn châu thiên hạ tên Bảo nguyệt đăng quang, có thành tên Liên hoa quang, vua hiệu là Thiện Pháp Độ dùng pháp trị dân, làm chủ bốn châu thiên hạ, thành tựu bảy báu. Vua có phu nhân tên là Pháp Tuệ Nguyệt. Hôm đó, vào đêm, phu nhân đã an giấc. Khi ấy, ở khu rừng lớn phía Đông thành tên là Tịch

trụ, nơi cây Bồ-đề lớn tên là Nhất thiết quang ma-ni vương trang nghiêm thân, thường xuất sinh ánh sáng thần lực của tất cả Phật, có Đức Phật thành Đẳng chánh giác nơi cội cây Bồ-đề này hiệu là Nhất Thiết Pháp Lô Âm Vương, phóng ra ánh sáng rộng lớn với vô lượng màu sắc chiếu khắp thế giới Xuất sinh báu diệu.

Nơi thành Liên hoa quang có Thần chủ về đêm tên Tịnh Nguyệt đến cung của phu nhân, động nơi chuỗi ngọc để đánh thức phu nhân Pháp Tuệ Nguyệt và bảo:

–Này phu nhân! Nơi rừng Tịch trụ, Đức Như Lai Nhất Thiết Pháp Lô Âm Vương đã thành tựu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Vị Thần lại vì phu nhân giảng nói về công đức thần lực tự tại của chư Phật, hạnh nguyện của Bồ-tát Phổ Hiền, khiến cho phu nhân phát tâm Vô thượng Bồ-đề đến cúng dường Phật và chư Bồ-tát cùng chúng Thanh văn.

Này thiện nam! Phu nhân Pháp Tuệ Nguyệt thuở ấy, chính là tiền thân của ta.

Ta ở chỗ Phật đó, phát tâm Bồ-đề gieo trồng căn lành, trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của núi Tu-di, chẳng sinh trong đường ác địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, cũng chẳng sinh nơi các nhà hạ tiện, các căn luôn đầy đủ, không có các khổ. Ở trong cõi trời người ta được phước đức thù thắng, chẳng sinh vào đời ác, thường chẳng rời Phật và chư Bồ-tát, đại Thiện tri thức để gieo trồng căn lành. Trải qua số kiếp nhiều như số vi trần của tám mươi núi Tu-di, thường được an lạc, nhưng chưa đầy đủ các căn của Bồ-tát. Lại trải qua vạn kiếp trước Hiền kiếp, có một kiếp tên Vô ưu biến chiếu, thế giới tên là Ly cấu diệu quang, tịnh uế xen lẫn, có năm trăm Đức Phật xuất hiện trong kiếp này.

Đức Phật thứ nhất hiệu là Tu-di Tràng Tịch tĩnh Diệu Nhân Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Lúc đó, ta là con gái của Trưởng giả Danh Xưng, tên là Quang Minh Diệu Tuệ, dung nhan đoan chánh.

Thần chủ về đêm Tịnh Nguyệt do nguyện lực nên sinh trong vương thành Diệu trang, nơi một trong bốn châu thiên hạ thuộc thế giới Ly cấu, làm Thần chủ về đêm tên là Thanh Tịnh Nhãn.

Một hôm, đêm đã về khuya, ta nằm ngủ bên cha mẹ, Thần chủ về đêm Thanh Tịnh Nhãn đã đến tạo chấn động nơi nhà ta, phóng ra ánh sáng lớn, hiện thân ca ngợi công đức của Phật và cho hay là Như Lai Diệu Nhãn ngồi nơi tòa Bồ-đề mới thành Chánh giác, khuyên ta cùng cha mẹ và quyến thuộc mau đến gặp Phật. Rồi Thần tự đi trước dẫn đến chỗ Phật cúng dường.

Ta vừa thấy Phật, liền được Tam-muội tên là Xuất sinh kiến Phật điều phục chúng sinh tam thế Trí quang minh luân. Do được Tam-muội này, nên có thể nhớ về số kiếp nhiều như số vi trần của núi Tu-di, cũng thấy chư Phật xuất hiện trong những kiếp đó. Ta ở chỗ chư Phật nghe pháp diệu. Do nghe pháp nên được môn giải thoát ánh sáng phá trừ mọi sự tối tăm của tất cả chúng sinh này.

Được môn giải thoát ấy, ta liền thấy thân mình đến khắp thế giới nhiều như số vi trần của một cõi Phật, cũng thấy tất cả chư Phật trong những thế giới đó.

Ta lại thấy thân mình ở chỗ chư Phật, cũng thấy tất cả chúng sinh trong những thế giới đó, hiểu âm thanh của họ, biết căn tánh của họ, biết họ thuở quá khứ đã từng được thiện hữu thân nhận, tùy theo sở thích của họ mà hiện thân làm cho họ hoan hỷ.

Bấy giờ, Ta ở nơi đó được giải thoát, niệm niệm được tăng trưởng, tâm này không gián đoạn.

Ta lại thấy thân mình đến khắp thế giới nhiều như số vi trần của trăm cõi Phật,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tâm giải thoát kia cũng vẫn liên tục.

Ta lại thấy thân mình đến khắp thế giới nhiều như số vi trần của ngàn cõi Phật, tâm ấy vẫn không gián đoạn. Lại thấy thân mình đến khắp thế giới nhiều như số vi trần của trăm ngàn cõi Phật, mỗi niệm mỗi niệm như thế đến số thế giới nhiều như số vi trần của vô số cõi Phật, cũng thấy tất cả Như Lai trong những thế giới đó, cũng thấy chính mình nghe chư Phật thuyết pháp, ghi nhớ thọ trì, quán sát lãnh hội. Cũng biết những biển Bản sự, biển đại nguyện của chư Phật đó.

Chư Như Lai đó làm nghiêm tịnh cõi Phật, ta cũng làm nghiêm tịnh.

Ta cũng thấy tất cả chúng sinh trong những thế giới ấy, tùy căn trí thích hợp của họ mà hiện thân giáo hóa điều phục. Trong thời gian đó, môn giải thoát này niệm niệm luôn tăng trưởng, như vậy cho đến sung mãn cả pháp giới.

Này thiện nam! Ta chỉ biết mỗi môn giải thoát ánh sáng phá trừ mọi sự si ám của tất cả chúng sinh. Còn như Đại Bồ-tát thành tựu hạnh nguyện vô biên của Phổ hiền, vào khắp tất cả biển pháp giới, được Tam-muội Tự tại kim cương trí tràng của Bồ-tát, xuất sinh đại nguyện, trụ trì nơi Phật chúng, ở trong mỗi niệm thành tựu đầy đủ biển của tất cả công đức lớn, làm nghiêm tịnh tất cả thế giới rộng lớn, dùng trí tự tại giáo hóa tạo mọi thành tựu đầy đủ cho tất cả chúng sinh, dùng mặt trời trí tuệ diệt trừ tất cả sự tăm tối của thế gian, dùng trí dũng mãnh thức tỉnh cơn mê ngủ của tất cả chúng sinh, dùng trăng trí tuệ soi rõ sự nghi hoặc của tất cả chúng sinh, dùng âm thanh thanh tịnh dứt trừ tất cả sự chấp trước nơi các cõi của chúng sinh, thị hiện tất cả thần lực tự tại trong mỗi vi trần nơi tất cả pháp giới, mắt trí thanh tịnh thấy khắp ba đời, thì ta làm sao biết hết được diệu hạnh đó, nói hết được công đức đó, vào được cảnh giới đó, thị hiện được sự tự tại đó.

Này thiện nam! Trong đạo tràng Bồ-đề ở nước Ma-kiệt-đề này có Thần chủ về đêm tên là Phổ Đức Tịnh Quang. Ta vốn từ vị Thần đó phát tâm Vô thượng Bồ-đề, vì ấy thường dùng pháp diệu để khai ngộ cho ta. Ông đến đó hỏi: Bồ-tát làm thế nào học hạnh Bồ-tát, tu đạo Bồ-tát?

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài hướng về Thần chủ về đêm Bà-san-bà-diễn-đề nói kệ:

*Thấy Thần thân thanh tịnh
Tưởng tốt hơn thế gian
Như Văn-thù-sư-lợi
Cũng như Bảo sơn vương.
Pháp thân Thần thanh tịnh
Ba đời đều bình đẳng
Vào tất cả thế giới
Thành hoại không chướng ngại
Tôi xem tất cả cõi
Đều thấy hình tượng Thần
Trong mỗi lỗ chân lông
Sao trăng đều phân bố.
Tâm Thần rất rộng lớn
Như hư không mười phương
Chư Phật đều vào trong
Thanh tịnh không phân biệt.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trong mỗi mỗi chân lông
Đều phóng vô số quang
Chỗ chư Phật nơi mười phương
Khắp rưới thứ trang nghiêm.
Trong mỗi mỗi chân lông
Đều hiện vô số thân
Khắp cõi nước mười phương
Phương tiện độ chúng sinh
Trong mỗi mỗi chân lông
Thị hiện vô lượng cõi
Tùy sở thích chúng sinh
Cho họ được thanh tịnh.
Nếu có các chúng sinh
Nghe danh và thấy thân
Đều được công đức lợi
Thành tựu đạo Bồ-đề
Nhiều kiếp ở cõi ác
Mới được thấy nghe Thần
Cũng nên hoan hỷ nhận
Vì để diệt phiền não
Kiếp vi trần ngàn cõi
Khen Thần chút công đức
Kiếp số có cùng tận
Đức ấy không cùng tận.*

Đồng tử Thiện Tài nói kệ xong, đánh lễ nơi chân Thần chủ về đêm, đi quanh vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rồi từ tạ ra đi.

